

RETTENS DOM (Første Afdeling)

13. september 2005 *

I sag T-72/04,

Sonja Hosman-Chevalier, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, bosat i Bruxelles, ved advokats J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier, E. Wouters og A. Sayagués Torres,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Currall og M. Velardo, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

vedrørende en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2003, hvorved denne afslog at yde sagsøgeren det i artikel 4 i bilag VII i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fastsatte udlandstillæg samt de hermed forbundne godtgørelser,

* Processprog: fransk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og V. Trstenjak,

justitssekretær: ekspeditionssekretær I. Natsinas,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 5. april 2005,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- 1 Artikel 69 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber bestemmer i den affattelse, der gælder for nærværende sag (herefter »vedtægten«), at udlandstillægget er lig med 16% af summen af grundløn, husstandstillæg samt børnetilskud, som tjenestemanden er berettiget til.

- 2 Artikel 4, stk. 1, i vedtægtens bilag VII bestemmer, at et udlandstillæg på 16% af summen af grundlønnen og de husstandstillæg og børnetilskud, der tilkommer tjenestemanden, gives

»a) den tjenestemand, der

- ikke har, eller har haft statsborgerskab i den stat, på hvis område han gør tjeneste

og

- i den femårsperiode, der udløber seks måneder før hans tiltrædelse af tjenesten, hverken har udøvet sit hovederhverv eller haft bopæl på en varig måde på statens europæiske område; ved anvendelse af denne bestemmelse ses der bort fra de tilfælde, hvor vedkommende har gjort tjeneste for en anden stat eller en international organisation

[...]«

- 3 Artikel 5, stk. 1, første afsnit, i vedtægtens bilag VII bestemmer, at en fastansat tjenestemand, der opfylder de betingelser, der stilles for at få udbetalt udlandstillægget, eller som kan bevise, at han for at opfylde forpligtelserne i henhold til

artikel 20 i vedtægten har måttet skifte bopæl, har krav på bosættelsespenge. Disse udgør to måneders grundløn for tjenestemænd, som har ret til udlandstillæg, og en måneds grundløn for tjenestemænd, som ikke har ret til udlandstillæg. Endelig bestemmer artikel 10, stk. 1, første afsnit, i vedtægtens bilag VII, at den tjenestemand, der godtgør, at han har været nødt til at skifte bopæl for at opfylde betingelserne i artikel 20 i vedtægten, for et fastsat tidsrum er berettiget til dagpenge.

Sagens faktiske omstændigheder

- 4 Sagsøgeren, der er østrigsk statsborger, har studeret og arbejdet i Østrig indtil den 14. maj 1995. Fra den 15. maj 1995 til den 17. marts 1996 har hun arbejdet i Belgien for Verbindungsbüro des Landes Tyrol (Tyrols forbindelseskontor) i Bruxelles.
- 5 Fra den 18. marts 1996 til den 15. november 2002 var sagsøgeren ansat ved Republikken Østrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union i Bruxelles. Hun gjorde herved først tjeneste ved Verbindungsstelle der Bundesländer (herefter »VB«), Kontoret for Østrigs Forbundslande, og herefter ved Österreichischer Gewerkschaftsbund (herefter »ÖGB«), den østrigske fagforeningssammenslutning.
- 6 Den 16. november 2002 tiltrådte sagsøgeren ved Kommissionen som tjenestemand. Den femårsperiode, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit, i vedtægtens bilag VII, som gælder for tildeling af udlandstillæg, den såkaldte »referenceperiode«, blev fastsat som beliggende mellem den 16. maj 1997 og den 15. maj 2002.

- 7 Ved skrivelse af 8. april 2003 blev sagsøgeren af Kommissionens Generaldirektorat (GD) for Administration og Personale underrettet om, at hun ikke kunne tildeles udlandstillæg.
- 8 Den 7. juli 2003 indgav sagsøgeren en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over nævnte skrivelse af 8. april 2003. Ved elektronisk mail af 14. august 2003 og ved fax af 11. september 2003 fremsendte hun to tilføjelser til denne klage.
- 9 Ved skrivelse af 29. oktober 2003, som sagsøgeren blev underrettet om den 3. november 2003, afslog ansættelsesmyndigheden sagsøgerens klage.
- 10 Det fremgår af denne afgørelse, at udlandstillægget og de hermed forbundne godtgørelser blev afslået sagsøgeren, hovedsagelig fordi den beskæftigelse, hun havde udøvet i Bruxelles under referenceperioden, ikke kunne anses for »tjeneste for en anden stat« i henhold til undtagelsesbestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII. Ansættelsesmyndigheden fastslog, at selv om VB var installeret i Republikken Østrigs Faste Repræsentations lokaler, udgjorde organet imidlertid en selvstændig og separat enhed, der var oprettet af forbundslandene, og som skulle forsvare deres interesser og ikke forbundsstatens. For så vidt angår OGB indeholdt de dokumenter, som sagsøgeren havde fremsendt, herunder hendes arbejdskontrakt, ikke nogen angivelse af nogen som helst forbindelse til Republikken Østrig, hvorfor det arbejde, hun havde udført for OGB, heller ikke kunne sidestilles med tjeneste for en anden stat.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. februar 2004 har sagsøgeren anlagt nærværende sag.

- 12 Den 10. juni 2004 har Retten i henhold til procesreglementets artikel 47, stk. 1, besluttet, at der ikke er behov for replik og duplik, fordi indholdet af sagsakterne er så fuldstændigt, at parterne kan uddybe deres anbringender under den mundtlige forhandling. Sagsøgeren har ikke fremsat bemærkninger hertil.

- 13 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling. Retten har i forbindelse med foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet sagsøgeren om at fremlægge visse dokumenter. Sagsøgeren har efterkommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.

- 14 Parterne har i retsmødet den 5. april 2005 afgivet indlæg og besvaret de spørgsmål, som blev stillet af Retten. Under retsmødet har Retten med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse besluttet, at det svarskrift og den duplik, som Kommissionen har indgivet i sag T-83/03, Salazar Brier mod Kommissionen, skal indgå i sagens akter. Parterne har afgivet indlæg vedrørende disse dokumenter.

15 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 29. oktober 2003, hvorved sagsøgeren fik afslag på udlandstillæg og de hermed forbundne godtgørelser, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

16 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen frifindes.

- Sagsøgeren tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger.

Sagens genstand

- 17 Skønt sagsøgerens påstande vedrører annullation af Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2003, hvorved Kommissionen afslog klagen indgivet den 7. juli 2003 i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over afgørelsen af den 8. april 2003, er formålet med nærværende sag i henhold til Rettens faste praksis at indbringe den bebyrdende retsakt, hvorover klagen er blevet indgivet (Rettens dom af 9.7.1997, sag T-156/95, Echazou Brigaldi m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 171, og II,

s. 509, præmis 23, og af 15.12.1999, sag T-300/97, Latino mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 259, og II, s. 1263, præmis 30). Heraf følger, at nærværende søgsmål også vedrører annullation af Kommissionens afgørelse af 8. april 2003, hvorved denne afslog at tildele sagsøgeren udlandstillæg og de hermed forbundne tillæg.

Retlige bemærkninger

- 18 Sagsøgeren har fremført tre anbringender til støtte for sit søgsmål. Det første er, at Kommissionen har fejlvurderet sagens omstændigheder. Det andet er, at Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII. Det tredje anbringende er, at princippet om ligebehandling er blevet tilsidesat.
- 19 Retten skal først undersøge det andet anbringende om, at artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII er tilsidesat.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII

Parternes argumenter

- 20 Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har begået en retlig fejl, idet den fastslog, at de arbejdsopgaver, hun havde udført for VB og OGB ved Republikken Østrigs Faste

Repræsentation ved Den Europæiske Union, ikke kan anses for »tjeneste for en anden stat« i henhold til undtagelsesbestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII.

- 21 Sagsøgeren har først anført, at Kommissionen har anlagt en fejlfortolkning af begrebet stat, som er indeholdt i undtagelsen i artikel 4 i vedtægtens bilag VII. Sagsøgeren har arbejdet for Republikken Østrig, hvorfor det organ, med hvilket hun havde indgået en arbejdskontrakt, er irrelevant. Sagsøgeren har anført, at vedtægten fastsætter undtagelse for hensyntagen til referenceperioden i de tilfælde, hvor vedkommende »har gjort tjeneste for en anden stat«. Det er derfor irrelevant, om denne tjeneste er udført for et ministerium eller et andet administrativt organ, idet det afgørende forhold er, at tjenesten er udøvet for en anden stat. Sagsøgeren har anført, at eftersom ikke blot Republikken Østrig, men også Kongeriget Belgien har anerkendt, at hun hørte til det tekniske og administrative personale ved Republikken Østrig Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union, kunne Kommissionen ikke træffe en herfra afvigende afgørelse.
- 22 Sagsøgeren har for det andet anført, at Kommissionens opfattelse, hvorefter Republikken Østrigs Faste Repræsentation alene husede organerne — VB og OGB — som ifølge Kommissionen er fuldstændig selvstændige i forhold til nævnte stat, modsiger den opfattelse, som Kommissionen indtil nu har fastholdt vedrørende tjenester ydet af en fast repræsentation. Hele personalet i VB og OGB var akkrediteret ved den belgiske udenrigstjeneste af Republikken Østrigs Faste Repræsentation. VB udfører opgaver, som Republikken Østrig har delegeret den i henhold til forfatningen. OGB hører til det østrigske arbejdsmarkeds parter og deltager i statens lovgivning, idet den afgiver en udtalelse ved lovforslag eller andre politiske forslag, hvilket er grunden til, at dets personale er integreret i Den Faste Repræsentation og er undergivet den østrigske ambassadør. Sagsøgeren har derfor konkluderet, at de tjenester, der ydes for VB og OGB inden for rammerne af Republikken Østrigs Faste Repræsentation, burde have været anset for »tjeneste for en anden stat« som omhandlet i artikel 4 i vedtægtens bilag VII.

- 23 Kommissionen har anført, at anbringendet må forkastes, eftersom de arbejdsperioder, der er gennemført i VB's og OGB's tjeneste, ikke kan anses for »tjeneste for en anden stat« med henblik på den undtagelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII.
- 24 Kommissionen har anført, at udtrykket »tjeneste for en anden stat« skal fortolkes selvstændigt i forhold til de forskellige nationale lovgivninger for at undgå forskelle, således som Domstolen har bekræftet i dom af 31. maj 2001, D og Sverige mod Rådet (forenede sager C-122/99 P og C-125/99 P, Sml. I, s. 4319, præmis 11). En sådan fortolkning er bl.a. nødvendig for at undgå den forskelsbehandling, som kan opstå mellem personer i samme institutions tjeneste, hvis man skulle forstå begrebet som en henvisning til de forskellige nationale lovgivninger. Den snævre fortolkning, som Kommissionen foreslår, er i overensstemmelse med formålet med artikel 4 i vedtægtens bilag VII. Den fortolkning, sagsøgeren har anlagt, ville derimod føre til, at alle de offentlige eller private organer, hvortil den pågældende regering har overført interne beføjelser, skulle anses for stater, hvilket ikke var fællesskabslovgivers hensigt. Fællesskabslovgiver har anvendt begrebet »stat«, skønt der på daværende tidspunkt allerede eksisterede stater af føderal karakter, hvilket indebærer, at såfremt fællesskabslovgiver havde ønsket at udvide begrebet således, at det omfattede politiske underinstanser eller regionale samfund i den pågældende bestemmelse, havde den udtrykkeligt gjort dette.
- 25 Vedrørende den tjeneste, som sagsøgeren havde udført for VB, har Kommissionen anført, at selv om de østrigske forbundslande råder over brede selvstændige beføjelser, som er indrømmet dem direkte ved forfatningen, indebærer dette ikke, at forbundslandene er stater som omhandlet i undtagelsen i artikel 4 i vedtægtens bilag VII. Kommissionen har anført, at kun de tjenester, som ydes af et organ, hvis virksomhed har virkning for hele en stats område, kan anses for at være tjenester, der udføres for en anden stat. Dette er ikke tilfældet for forbundslandenes vedkommende, idet disses opgave er at udøve deres beføjelser på deres område og under alle omstændigheder alene i en enkel regions interesse. Ifølge Kommissionen kan sagsøgeren heller ikke af den omstændighed, at hun under sin tjeneste ved VB havde diplomatisk status, udlede, at dette organ herved fik statslig karakter. Sagsøgeren rådede ikke over en reel diplomatisk status, men havde en personlig administrativ og teknisk status, og hun kan desuden heller ikke hævde at have haft diplomatisk status i henhold til Wiener-konvention af 18. april 1961 om

diplomatiske forbindelser, men alene at have haft visse fordele, der var forbundet hermed.

- 26 Kommissionen har vedrørende det arbejde, sagsøgeren udførte i OGB's tjeneste, anført, at dette organ alene repræsenterer private interesser.

Rettens bemærkninger

- 27 I henhold til fast retspraksis er formålet med udlandstillægget at opveje de særlige udgifter og ulemper, der er forbundet med varig udøvelse af et erhverv i et land, som tjenestemanden inden sin tiltrædelse i tjenesten ikke havde haft nogen varig tilknytning til (Rettens dom af 30.3.1993, sag T-4/92, Vardakas mod Kommissionen, Sml. II, s. 357, præmis 39, af 14.12.1995, sag T-72/94, Diamantaras mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 285, og II, s. 865, præmis 48, og af 28.9.1999, sag T-28/98, J. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 185, og II, s. 973, præmis 32). For at en sådan varig tilknytning kan etableres og således ophæve tjenestemandens ret til udlandstillæg, kræver lovgiver, at tjenestemanden i en periode på fem år har haft bopæl på varig måde eller udøvet sit hovederhverv i tjenestelandet (dommen i sagen Diamantaras mod Kommissionen, præmis 48).
- 28 Det bemærkes endvidere, at der i artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit, i vedtægtens bilag VII er fastsat en undtagelse for tjenestemænd, der har gjort tjeneste for en anden stat eller en international organisation i den femårsperiode, der udløber seks måneder før deres tiltrædelse i tjenesten. Denne undtagelse er fastsat for at tage hensyn til, at tjenestemanden under de nævnte omstændigheder ikke kan anses for at have et egentligt tilhørsforhold til tjenestelandet, på grund af deres midlertidige tilknytning hertil (Domstolens dom af 15.1.1981, sag 1322/79, Vutera mod Kommissionen, Sml. s. 127, præmis 8, og af 2.5.1985, sag 246/83, De Angelis mod Kommissionen, Sml. s. 1253, præmis 13).

- 29 Det spørgsmål, der opstår, er, om den tjeneste, sagsøgeren forrettede i Republikken Østrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union i Bruxelles i referenceperioden, som sagsøgeren har hævdet, skal anses for tjeneste for en anden stat som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII. Begrebet stat i denne bestemmelse omfatter alene staten som juridisk person og folkeretssubjekt samt dens regeringsorganer.
- 30 Det er ubestridt, at de tjenester, der ydes for sådanne organer, såsom en medlemsstats faste repræsentation ved Den Europæiske Union eller en stats ambassader, skal anses for tjenester udøvet for en stat som omhandlet i artikel 4 i vedtægtens bilag VII.
- 31 Det fremgår af sagens akter, at sagsøgeren har arbejdet i Republikken Østrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union i Bruxelles som medlem af repræsentationens personale i hele femårsperioden, altså fra den 16. maj 1997 til den 15. maj 2002.
- 32 Erklæringen fra Republikken Østrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union af 7. august 2002 attesterer, at sagsøgeren »hørte til det administrative og tekniske personale ved Republikken Østrigs Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union fra den 18. marts 1996«, altså i hele referenceperioden.
- 33 Skrivelsen fra Republikken Østrigs Faste Repræsentation til det belgiske ministerium for udenrigsanliggender, handel og samarbejde af 9. marts 1996 attesterer, at repræsentationen har ansøgt om et særligt identitetskort fra de belgiske myndigheder i sagsøgerens navn på grund af sagsøgerens tiltrædelse af tjenesten ved repræsentationen den 18. marts 1996. Det fastslås ligeledes i skrivelsen af 26. april 1996 fra den belgiske udenrigsminister, at de belgiske myndigheder har tilstillet Republikken Østrigs Faste Repræsentation det særlige identitetskort udfærdiget i

sagsøgerens navn. Denne skrivelse er vedlagt en kopi af det pågældende identitetskort, som blev udstedt den 16. april 1996, og som er gyldigt indtil den 16. april 2000, og hvorpå angives, at sagsøgeren er medlem af Republikken Østrigs Faste Repræsentations administrative og tekniske personale. De belgiske myndigheder har desuden efterfølgende udfærdiget særlige identitetskort for sagsøgeren, hvoraf fremgår, at gyldigheden af identitetskortet blev forlænget indtil den 16. april 2003.

34 Skrivelsen fra Republikken Østrigs Faste Repræsentation til de belgiske myndigheder den 21. januar 2003 fastslår, at repræsentationen over for den belgiske udenrigsminister har angivet, at »sagsøgeren, medlem af repræsentationens administrative og tekniske personale, definitivt ikke længere er i repræsentationens tjeneste«, hvorfor den pågældendes særlige identitetskort er blevet tilbageleveret.

35 Sagsøgeren har endelig forelagt en ansøgning om fritagelse for merværdiafgift, som hun indgav til de belgiske myndigheder den 7. august 1997 som medlem af Republikken Østrig Faste Repræsentations administrative og tekniske personale med henblik på indkøb af visse goder og tjenester til personligt brug. Ligeledes fremgår det af skrivelsen fra finansministeriet i amtet Bruxelles-Capitale, at sagsøgeren var blevet fritaget for regionale ejendomsskatter i 1997, eftersom Wiener-konventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser fandt anvendelse på hende.

36 Det fremgår derfor klart af det anførte, at sagsøgeren var medlem af Republikken Østrigs Faste Repræsentation, at hun var undergivet ambassadørens myndighed som Republikken Østrigs faste repræsentant ved Den Europæiske Union, og at hun havde samme status som de øvrige tjenestemænd ved nævnte repræsentation. Følgelig må den tjeneste, som sagsøgeren har forrettet for Republikken Østrigs Faste Repræsentation i hele referenceperioden, anses for tjeneste for denne stat.

- 37 Denne konklusion ændres ikke af Kommissionens argumenter, hvorefter sagsøgeren, selv om hun har gjort tjeneste ved den Faste Repræsentation, ikke udførte denne tjeneste for Republikken Østrig, eftersom hun gjorde tjeneste for VB og OGB, som er organer, der har til opgave at varetage forbundslandenes og fagforeningernes interesser og ikke statens.
- 38 Kommissionen har til støtte for sin opfattelse fremført en række argumenter, der støttes på virkningerne og rækkevidden af beføjelserne for de østrigske forbundslande, VB og OGB, og deres forhold til staten på grundlag af intern østrigsk ret.
- 39 Kommissionens opfattelse kan ikke tiltrædes.
- 40 Kommissionens opfattelse støttes som anført på interne østrigske lovbestemmelser og er derfor i strid med kravet om en ensartet anvendelse af fællesskabsretten og lighedsprincippet, hvoraf fremgår, at ordlyden af en fællesskabsretlig bestemmelse, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med hensyn til fastlæggelsen af dens betydning og rækkevidde, normalt skal undergives en selvstændig fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende forordning. Selv om der ikke er nogen udtrykkelig henvisning, kan anvendelsen af fællesskabsretten imidlertid i givet fald indebære en henvisning til medlemsstaternes ret, såfremt Fællesskabets retsinstanser ikke i fællesskabsretten eller i almindelige fællesskabsretlige principper kan finde elementer, der gør det muligt for dem ved en selvstændig fortolkning at fastlægge indholdet og rækkevidden heraf (Domstolens dom af 18.1.1984, sag 327/82, Ekro, Sml. s. 107, præmis 11, Rettens dom af 18.12.1992, sag T-43/90, Díaz García mod Parlamentet, Sml. II, s. 2619, præmis 36, og af 28.1.1999, sag T-264/97, D. mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 1, og II, s. 1, præmis 26 og 27, stadfæstet ved dommen i sagen D. og Sverige mod Rådet). I denne sag er en henvisning til østrigsk ret ikke nødvendig, eftersom det ikke er bestridt, at en medlemsstats faste repræsentation ved Den Europæiske Union omfattes af en stats organer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII.

- 41 Desuden modsiges Kommissionens opfattelse af dens egen argumentation i sagen, hvorefter udtrykket »tjeneste for en anden stat« skal fortolkes selvstændigt i forhold til de forskellige nationale lovgivninger med henblik på at undgå fravigelser, hvilket Domstolen har bekræftet i dommen i sagen D. og Sverige mod Rådet (præmis 11). I øvrigt er Kommissionens opfattelse i direkte modstrid med den argumentation, den selv har fremført samtidigt i andre sager, indbragt for Retten vedrørende de samme spørgsmål som i denne sag. Kommissionen har således i sagen T-83/03, Salazar Brier mod Kommissionen, i sin duplik indgivet den 30. september 2003 udtrykkeligt anført, at organer som faste repræsentationer ved Den Europæiske Union er omfattet af begrebet »stat« i artikel 4 i vedtægtens bilag VII, og at dette også var tilfældet, uanset hvilke særlige funktioner en person i sådanne organer udøvede. Kommissionen anførte, at det ikke var nødvendigt at undersøge de særlige og konkrete arbejdsopgaver, som en tjenestemand, der gjorde tjeneste ved en fast repræsentation, udførte, eftersom den omstændighed, at tjenestemanden udførte disse opgaver for nævnte organ, og dette var omfattet af »stat« som omhandlet i undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit, i vedtægtens bilag VII, var tilstrækkelig til, at denne bestemmelse finder anvendelse.
- 42 Det fremgår heraf, at det er tilstrækkeligt, at en person udøver sin beskæftigelse for et organ, som henhører under staten i ovennævnte betydning, såsom en fast repræsentation, til, at vedkommende klart omfattes af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII, uanset hvilke særlige og specifikke arbejdsopgaver den pågældende udøver inden for dette organ. Hvis ikke dette var tilfældet, måtte der foretages en detaljeret gennemgang af de pågældende opgaver og arbejde ud fra national ret, hvilket er i strid med ovennævnte krav. Dette gælder så meget desto mere, som det udelukkende tilkommer hver medlemsstat at organisere sine tjenester, som den finder mest hensigtsmæssigt, og således fastsætte de mål og funktioner, som dens ansatte tjenestemænd skal varetage.
- 43 Det fremgår af det anførte, uden at det er nødvendigt at gennemgå Kommissionens argumenter, der støttes på interne østrigske lovbestemmelser, at den tjeneste, som sagsøgeren har udøvet for Republikken Østrigs Faste Repræsentation i referenceperioden, må anses for tjeneste for en stat som omhandlet i artikel 4 i vedtægtens

bilag VII. Følgelig skal der bortses fra alle disse år, hvorfor de ikke skal tages i betragtning i henhold til nævnte bestemmelse. Da sagsøgeren har arbejdet i Republikken Østrigs Faste Repræsentation fra den 18. marts 1996 og i hele referenceperioden, er nævnte referenceperiode beliggende mellem den 18. marts 1991 og den 17. marts 1996.

- 44 Det skal herved bemærkes, at sagsøgeren hverken var bosat eller har haft beskæftigelse i Belgien inden den 15. maj 1995, på hvilket tidspunkt hun flyttede til Bruxelles med henblik på at arbejde for kontoret for forbundslandet Tyrol. Sagsøgeren har derfor ikke haft bopæl på varig måde i Bruxelles i den i artikel 4 i vedtægtens bilag VII fastsatte periode, hvorfor hun opfylder bestemmelsens betingelser for tildeling af udlandstillæg.
- 45 Det fremgår af det anførte, at Kommissionen med urette afslog at bortse fra den periode, hvorunder sagsøgeren havde arbejdet i Republikken Østrigs Faste Repræsentation og følgelig fastslog, at hun ikke opfyldte betingelserne for tildeling af udlandstillægget i artikel 4, stk. 1, litra a), i vedtægtens bilag VII.
- 46 Det andet anbringende, der støttes på tilsidesættelse af artikel 4 i vedtægtens bilag VII, må derfor tiltrædes.
- 47 Derfor, og uden at det er nødvendigt at træffe afgørelse vedrørende de øvrige af sagsøgeren fremførte anbringender, må sagsøgeren gives medhold og de omtvistede afgørelser annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved gives afslag på udlandstillæg.

De med udlandstillægget forbundne godtgørelser

Parternes argumenter

- 48 Sagsøgeren har anført, at hvis hun tilkendes udlandstillæg, nedlægger hun påstand om anvendelse af praksis, der blev fastslået i Domstolens dom af 28. maj 1998, Kommissionen mod Lozano Palacios (sag C-62/97 P, Sml. I, s. 3273), hvorefter hun automatisk har ret til dagpenge og bosættelsespenge.
- 49 Kommissionen har anført, at denne retspraksis ikke finder anvendelse i denne sag, eftersom sagsøgeren ikke har ret til at oppebære udlandstillæg.

Rettens bemærkninger

- 50 Det bemærkes, at i henhold til artikel 5, stk. 1, første afsnit, i vedtægtens bilag VII har en fastansat tjenestemand, der opfylder de betingelser, der stilles for at få udbetalt udlandstillægget, eller som kan bevise, at han for at opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 20 i vedtægten har måttet skifte bopæl, krav på bosættelsespenge; disse udgør to måneders grundløn for tjenestemænd, som har ret til husstandstillæg, og en måneds grundløn for tjenestemænd, som ikke har ret til husstandstillæg (Rettens dom af 12.12.1996, sag T-33/95, Lozano Palacios mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 575, og II, s. 1535, præmis 57 og 58, stadfæstet af Domstolen efter appel ved dommen i sagen Kommissionen mod Lozano Palacios, præmis 20-22).

- 51 Eftersom en tjenestemand, der opfylder betingelserne for at få udbetalt udlandstillægget, har krav på bosættelsespenge som fastsat i artikel 5, stk. 1, i vedtægtens bilag VII, må det fastslås, at sagsøgeren har ret til bosættelsespenge.
- 52 Det bemærkes med hensyn til dagpenge, at disse ikke er forbundet med udlandstillægget, men i henhold til artikel 10, stk. 1, i vedtægtens bilag VII alene ydes den tjenestemand, som godtgøres, at han er nødt til at skifte bopæl for at opfylde betingelserne i artikel 20 i vedtægten. Da sagsøgeren ikke har ansøgt om dagpenge ved indgivelsen af den administrative klage, må påstanden om tildeling af dagpenge afvises fra realitetsbehandling.
- 53 Det fremgår af det anførte, at de omtvistede afgørelser også må annulleres, for så vidt sagsøgeren herved gives afslag på bosættelsespenge.

Sagens omkostninger

- 54 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Kommissionen har tabt sagen, bør Kommissionen pålægges at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Første Afdeling)

- 1) **Afgørelserne af 8. april og 29. oktober 2003 annulleres, for så vidt sagsøgeren herved gives afslag på udlandstillægget i artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII i vedtægten for tjenestemænd for De Europæiske Fællesskaber samt afslag på ydelse af de bosættelsespenge, der er fastsat i samme bilags artikel 5, stk. 1.**

- 2) **I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.**

- 3) **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. september 2005.

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

H. Jung

J.D. Cooke

Justitssekretær

Afdelingsformand